

[Statsministeren.]

som vi må se nærmere på og i fællesskab regne på. Det er vores resultat, at de 1.000 kr. er nok til at give fuld dækning. Men det må bero på en misforståelse, når hr. Kjeld Olesen siger, at den dyrtidsportion, som en lønmodtager får udbetalt, intet har med de fremtidige priser at gøre. Vi er da fuldt på det rene med, at dyrtidsreguleringen er en erstatning for prisstigninger, der allerede har fundet sted — ingen tvivl om det — og derfor er det også regeringens opfattelse, at den almindelige lønmodtager skal have en dækning, der er mindst lige så god som den, han reelt opnår igennem den nugældende dyrtidsregulering. Men når vi skal gøre op, hvad den reelle gevinst eller det reelle udbytte af 3 dyrtidsportioner er, så kan vi da ikke se bort fra, at den omkostningsforøgelse, som dyrtidsportionerne skaber, vil føre til nye prisstigninger, prisstigninger, som ikke kommer, hvis vi undgår at belaste erhvervene med denne meromkostning.

Vi har anslået, at de prisstigninger, som vil blive følgen af 3 dyrtidsportioner, udgør ca. $\frac{1}{4}$ af dyrtidsreguleringens beløb, dvs. 650 kr. godt og vel pr. lønmodtager. Det er disse fremtidige prisstigninger — så kan vi jo regne på det — vi tager hensyn til, når vi skal vurdere, om lønmodtagerne får fuld dækning, og jeg tror ikke, at hr. Kjeld Olesen kan fastholde, at disse prisstigninger ikke har noget med dyrtidsportionernes reelle værdi at gøre.

Det regnestykke, vi har stillet op, er altså dette: hvis lønmodtageren giver afkald på 3 dyrtidsportioner, giver han altså afkald på et beløb, der svarer til 2.640 kr., det er endda med det hele regnet ind. Hvis vi regner med en marginalskat på 45 pct., vil han i virkeligheden kun få udbetalt 1.452 kr. Det er altså det beløb, han får. Hvad får han nu efter regeringens forslag i stedet for disse 1.452 kr.? Han får 1.000 kr. kontant og skattefrit. Samtidig slipper han for prisstigninger, som vil være en uundgåelig følge af de højere omkostninger, og som vi i gennemsnit har opgjort til godt 650 kr. pr. lønmodtager. Direkte og indirekte opnår lønmodtageren altså merindtægt og besparelser på sit budget på lidt over 1.650 kr. eller ca. 200 kr. mere på et år, end han ville få udbetalt af sine 3 dyrtidsportioner. Vi mener, at det er et reelt regnestykke; vi

mener, at det er et regnestykke, som lønmodtageren kan forstå, og vi mener, at det er et regnestykke, der ikke vil stille lønmodtageren ringere.

Hr. Erhard Jakobsen fremsatte den idé, om man eventuelt kunne gøre ordningen frivillig. Det er næppe nogen god idé. For det første vil det nok være administrativt besværligt, måske ligefrem umuligt. Videre vil vi stille de enkelte erhverv over for en usikkerhed med hensyn til, om de nu skulle betale dyrtidstillæg eller ej, for det ville jo komme til at afhænge af den enkelte lønmodtager, og vi kan ikke se bort fra, at enkelte virksomheder ville blive stillet forskelligt i konkurrencemæssig henseende. Jeg mener også, at det ville forskertse det sociale element, som regeringen har søgt at lægge i denne ordning. Vi vedkender os, at medens forslaget giver en vis overdækning for den almindelige lønmodtager med typiske skatteforhold, giver det en underdækning for højere lønnede. Vi mener, at denne tendens i forslaget er rimelig, men den kunne nok ikke opretholdes, hvis ordningen skulle være frivillig.

Fremskridtspartiets ordfører fandt, at debatten var overflødig, og samtidig mente han, at regeringens erklæring uddrog sig fornuftige kommentarer. Jeg lagde dog mærke til, at den ærede ordfører derefter brugte hele sin taletid.

Jeg takker for venlige ord fra ordføreren for det radikale venstre og for det konservative folkeparti. Den sidste ordfører, hr. Schlüter, skildrede den konservative grundholdning på en række punkter og udtrykte håb om, at hans parti uden at være et automatisk støtteparti, som han sagde, kunne bakke op bag ved regeringens politik på mange områder. Jeg er enig med ham i det allermeste af, hvad han sagde, og jeg udtrykker, at vi har det samme håb.

Den radikale ordfører nævnte det gode samarbejde, der har været imellem vore partier i en årrække. Jeg skal kun sige, at det samarbejde har jeg et varmt ønske om at fortsætte, simpelt hen fordi det er naturligt for vore partier.

Hr. Niels Helveg Petersen gik ind på boligproblemerne og mente, at regeringen havde givet op over for disse problemer. Det har vi ikke. Regeringen ønsker, at der nu skal skabes en bred og varig løsning på bo-